

Anul 65

Seria II

Nr. 808

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi

20 iunie 1963

8 pagini —

15 bani

Pe drumurile cerului

Cerul a fremătat iar de zborul navelor cosmice sovietice! În mai puțin de doi ani și jumătate, cosmonautica a căpătat o istorie umană. Sînt numai două luni de cînd sărbătoream ziua de 12 aprilie, data intrării omului în Cosmos. După Gagarin a urmat Titov, apoi frații cosmici Nicolaev și Popovici și acum alți doi frați, între care și o soră! Omenirea a așteptat atît de mult să zboare spre cer, pentru a cunoaște mai bine tainele Pămîntului, încît ne simțim infinit mai bogați acum, cînd știm că am început umanizarea cerului. Și parcă în toate inimile răsună un cîntec, același cîntec puternic de pace. Acum, „Vostok-5” și „Vostok-6” aduc, pe lingă o dată nouă în cucerirea Cosmosului, și un sens mai adînc al relațiilor dintre oameni. S-a vorbit mult despre egalitatea dintre bărbați și femei. Uniunea Sovietică, apoi țările de democrație populară, au transformat acest vis străvechi în realitate. Și, printre aceste realități, iată una poate mai concretă decît oricare alta. Pe drumul care va duce către alte planete, pe drumul nesfîrșit al spațiilor interastrale, a pornit o femeie. Cine a văzut pe ecranul televizorului zîmbetul cosmonautului numărul 6, Valea, cum i-a spus tovarășul N. S. Hrușcirov, a simțit într-adevăr că visul poetic al zborului către stele, tehnica modernă a rachetelor și grația intruchipată de femeie s-au unit într-o singură realitate, un simbol tulburător al realității comunismului. Văzîndu-l, m-a durut încă o dată neputința de a transforma impresiile direct în poem. Oare ce poem poate fi mai cuprinzător decît acesta? Doi oameni sovietici, doi tineri crescuți de partidul lui Lenin, au zburat în Cosmos, înconjurînd Pămîntul cu steaua cu cinci colțuri. În jurul lor, nemărginirea. Jos, pe Pămînt, patria sovietică, patria care le-a acordat această înaltă încredere, care i-a urmărit clipă de clipă. Apoi, un telefon. Simplu, ca și cînd ar suna într-un birou sau o cameră oarecare. Numai că acum sună de pe Pămînt în Cosmos, de la un capăt al lui vorba tovarășul N. S. Hrușcirov, iar de la celălalt cosmonautul, tot un om sovietic. Mulți profeți mincinoși s-au lăudat că au auzit glasuri din cer. Acum, glasul răsună în auzul întregii lumi, prin intermediul celor mai perfecționate mecanisme create de știința sovietică. Este glasul care vestește superioritatea de netăgăduit a societății comuniste, glasul păcii și al înfrățirii între oameni. Cînd vom auzi glasul cosmonautului numărul 7, 8 sau 9? În orice caz, în curînd. Anii sînt atît de bogați în evenimente cosmice, încît parcă văd pe fața Lunii nerăbdarea de a primi oaspeți. Deocamdată, cununa dublă pe care au descris-o cei doi cosmonauți în jurul Pămîntului ne aduce încă un semn al măreției omului. Multe milioane, miliarde de inimi au bătut acolo, sus, în Cosmos, alături de eroii cosmonauți. Iar ei știau acest ritm al inimilor omenești, și răspundeau cu vorbele devenite tradiționale: Ne simțim bine... Da, și noi ne simțim bine, noi, contemporanii acestei istorii fără precedent! În cartea abia începută a cerului alături de Gagarin, Titov, Nicolaev și Popovici s-au înscris două nume noi, la fel de strălucitoare: Bikovski și Tereškova!

MIHU DRAGOMIR

COSMONAUȚII SOVIETICI

S-AU REÎNTORS PE PĂMÎNT

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Cosmonauții sovietici s-au reîntors pe Pămînt în regiunea dinainte stabilită.

Nava „Vostok-6” a aterizat în cursul celei de a 49-a revoluții, așa cum era stabilit, la ora 11,20 (ora Moscovei) la 620 km nord-est de Karaganda.

În cursul celei de a 82-a revoluții, așa cum era stabilit, la ora 14,06, nava „Vostok-5” a aterizat la 540 km nord-vest de Karaganda.

În conformitate cu calculele făcute, cele două nave au aterizat la aceeași latitudine — 53 grade.

Cosmonauții se simt bine.

LA SEDIU ȘI LA LOCUL DE MUNCĂ

Încă din primele zile ale verii, căminele culturale au început să-și extindă activitatea și dincolo de pereții sediului. Pe ogoare, în pauzele de masă, se organizează manifestări scurte legate de preocupările imediate ale colectivităților.

Extinderea activității culturale la locurile de muncă necesită adaptarea acesteia la condițiile și programul de lucru al colectivităților, trecerea la forme de manifestări scurte, operative și mobile. La locurile de muncă nu se pot și nici nu trebuie organizate activități complicate, de amploare, ci scurte acțiuni, „momente culturale” care să nu stingherească nici activitatea de producție, nici odihna de prinz a oamenilor. Este cunoscută bucuria cu care colectivitățile primesc vizita activiștilor culturali atunci când vin să le prezinte la locurile de muncă programe scurte și interesante. Ei apreciază strădania acelor care vin aici să le susțină în pauza de prinz un scurt program de brigadă, să interpreteze un cântec, să le prezinte un monolog sau un cuplet inspirat din viața gospodăriei sau a brigăzii. Și cite asemenea momente instructive și educative nu se pot organiza în 10—15 minute la locurile de muncă ale brigăzilor. O scurtă convorbire cu inginerul agronom despre agrotehnica lucrărilor în curs, un buletin de știri interne și internaționale, o discuție în legătură cu mersul lucrărilor, citirea foii volante, prezentarea unei cărți sau o scurtă lectură dintr-o broșură agricolă, iată doar câteva acțiuni de scurtă durată ce se pot întreprinde în această perioadă, acțiuni apreciate de colectivități și care își aduc contribuția lor la buna desfășurare a lucrărilor la zi.

Munca culturală desfășurată la locul de muncă al brigăzilor nu înseamnă nicicum sistarea activității la sediu. Este adevărat că în lunile de vară colectivitățile se află de dimineață și până seara pe câmp. Totuși, nici în această perioadă sediile instituțiilor culturale nu rămân nesolicitate. Colectivitățile vin și în aceste seri să împrumute cărți la bibliotecă, să asculte o emisiune la radio sau să joace o partidă de șah la căminul cultural. Ei sînt dornici, în același timp, să asiste și la manifestări culturale de o amploare mai mare. De aceea, e necesar ca paralel cu „momentele culturale” de la locul de muncă, să fie organizate și activități la sediu.

Îmbinarea judicioasă a activității de la locul de muncă cu cea desfășurată la sediu, menține și în perioada lunilor de vară o muncă culturală variată, o deservire culturală mai adecvată a colectivităților. Iată, de pildă, cât de bine se completează aceste activități în programul unei săptămîni la căminul cultural din comuna Bradu de Sus, raionul Pitești. În săptămîna 27 mai—2 iunie, au fost prevăzute la acest cămin printre altele: „Sfatul agronomului”, la locul de muncă al unei brigăzi, susținut de inginerul agronom al gospodăriei, pe tema combaterii dăunătorilor, și o discuție la sectorul zootehnic cu medicul veterinar despre importanța organizării celor două tabere de vară pentru tineretul bovin. În afara acestor activități, căminul cultural a programat în aceeași săptămîna, la sediu, o seară de calcul pe tema veniturilor mari ce se pot obține de pe un hectar cultivat cu porumb, o seară literară (sîmbătă seara), iar pentru duminică o conferință despre importanța întreținerii culturilor în timpul optim, urmată de un program artistic axat pe această problemă.

Manifestările culturale cu un bogat conținut organizate duminică la căminul cultural atrag și în timpul verii numeroși colectivități. „Ziua zootehnică” ce a avut loc recent la căminul cultural din satul Dulbanu, raionul Mizil, s-a bucurat de o largă participare a colectivităților, datorită faptului că tematica acestei manifestări a fost strîns legată de preocupările actuale ale colectivităților și a fost concepută din mai multe acțiuni variate și atrăgătoare. La această manifestare la care au fost invitate și crescătorii de animale din comunele și satele învecinate, participanții au ascultat o expunere a inginerului agronom despre dezvoltarea fermei zootehnice a gospodăriei din Dulbanu, au asistat la un concurs „Cine știe zootehnie, câștigă” și la prezentarea de către bibliotecara din localitate a unei broșuri pe teme zootehnice.

Lunile de vară sînt prielnice organizării unor manifestări culturale-sportive de mare amploare, în aer liber și cu o largă participare a maselor. Tradiții și experiențe bune există și în acest domeniu. În satele și comunele de pe întinsul țării se organizează de mai multă vreme și cu un deosebit succes serbări cîmpenești, zile de odihnă ale colectivităților, duminici cultural-sportive, sărbători ale recoltei și altele. Dezvoltînd experiența dobîndită în această privință, instituțiile culturale de masă vor organiza, paralel cu activitățile curente, și manifestări culturale-sportive în aer liber, în zilele de odihnă. E de dorit ca instituțiile culturale, în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și consiliile U.C.F.S., să folosească și Spartachiada de vară a tineretului pentru a organiza manifestări culturale și în cadrul acestor întreceri sportive. Serbările cîmpenești și celelalte manifestări în aer liber fiind acțiuni culturale mai complexe, necesită o judicioasă pregătire și o mobilizare mai largă a forțelor culturale. În multe locuri s-a trecut deja la organizarea de asemenea manifestări. În raionul Muscel și în alte raioane s-au amenajat și sînt în curs de amenajare scene și estrade în aer liber. Recent în comunele Piscu Vechi și Cetate din regiunea Oltenia s-au desfășurat reușite duminici cultural-sportive cu participarea echipei artistice și a tinerilor sportivi din comunele și satele învecinate. De dimineața pînă seara mese mari de colectivități au asistat la reprezentațiile date de artiștii amatori, la diferite concursuri sportive și de îndeminare.

Manifestările cultural-artistice în aer liber nu trebuie însă limitate numai la spectacole artistice și întreceri sportive, ele pot fi completate și cu alte activități. Bunăoară, pot fi invitate președinții de gospodărie să vorbească despre dezvoltarea unităților pe care le conduc. De asemenea, se pot organiza scurte expuneri ale unor fruntași despre metodele lor de muncă, concursuri „Cine știe, câștigă” pe teme agricole, științifice sau literare, concursuri-ghicitori, întîlniri cu brigada științifică etc.

În această perioadă cînd în fața instituțiilor culturale de la sate stau sarcini multiple, e bine ca ele să beneficieze din plin de o îndrumare permanentă din partea comitetelor raionale de cultură și artă, ca în toate comunele și satele noastre să se desfășoare o bogată activitate culturală, la nivelul cerințelor și posibilităților satului colectivizat.

Duminică de odihnă colectivă la Ponoarele, regiunea Oltenia

OMAGIUL HĂRNICIEI

Cît vezi cu ochii numai verdeață, verdeață și soare. Oameni de loc. Ba nu. Iată colo un grup. E străjuț de sapele rămase în picioare. Cineva citește probabil dintr-o revistă de umor, căci se aude rîzindu-se cu hohote. Da, așa e. Cea care citește este tocmai directoarea căminului cultural din comuna Bradu, raionul Pitești.

— Stai jos, tovarășe — vine o invitație din grupul colectivităților aflați în pauza de masă. — Stai jos să auzi una bună.

Una bună care de fapt a fost mult mai multe și toate bune. În ora aceea de odihnă, după glumele citite în revista satirică, unul din tineri a cîntat din fluier citeva melodii vesele, un altul a recitat două din poeziile poetului Andrișoiu, iar inginerul agronom Chiriloiu Haralambie, aflat și el acolo, a vorbit pe scurt despre importanța prașilei în sporirea productivității de porumb la hectar.

Ceva mai încolo, sub coroana unui dud bătrîn aruncat te miri cum în mijlocul cîmpului, stau la masă alți colectivități. Și aici aceeași voie bună. Printre ei se află și Ion Costache, președintele gospodăriei. Comentează subiectul cărții „Întîmplările bravului soldat Sveik”. De fapt nu-i de loc un comentariu, ci mai mult o povestire în sumar, căci Ion Costache posedă, pe lângă alte calități artistice (a fost laureat pe țară ca unul dintre cei mai iscusiți fluierași), și talentul de povestitor.

Lîngă un al treilea grup de colectivități aflați la prașila porumbului iată-l poposit și pe Andrei Alexandru, secretarul sfatului popular. Face și el parte din consiliul de conducere al căminului cultural. A venit să facă citeva comunicări legate de înfrumusețarea comunei. Vorbește mai întîi de urgentarea sădîrii florilor în fața fiecărei locuințe. Un amănunt.

Locuitorii acestei comune și-au mutat gardurile de la stradă cu cite 2 metri pe fiecare parte a șoselei, urmînd ca pe spațiile obținute să amenajeze straturi cu flori. E și aceasta un semn distinct că în viața oamenilor din partea locului își face loc tot mai insistent frumosul. Cît despre util și practic ce să mai vorbim. Sînt multe, sînt foarte multe fapte pe care le găsim notate cu grijă, aproape pictate în caietul tovarășei Marina Grigore, directoarea căminului cultural. Iată două aspecte. Gospodăria și-a procurat un incubator modern care-i aduce beneficii de multe zeci de mii de lei. În scurtă vreme (și numai prin muncă voluntară) colectivitățile vor înzestra comuna cu o rețea de apă potabilă.

De altfel, caietul tovarășei Mariana, cuprinde, dacă-l putem numi așa, un mozaic de fapte prezente, trecute sau viitoare, pe cît de interesante pe atît de ilustrative. Deschidem și privim la una din paginile caietului. Sînt acolo două cifre: 780 000 și 1 800 000. Urmează apoi o serie de acțiuni trecute în planul de muncă al căminului cultural legate strîns de aceste cifre care reprezintă fondul de bază al g.a.c. pe 1962 și fondul de bază ce va fi obținut la finele acestui an. Un milion obținut într-un an nu e puțin lucru pentru o gospodărie în vîrstă de numai doi ani. Ca să-l poți realiza trebuie strădanie, nu glumă. Această strădanie este încurajată, sprijinită din plin de acțiunile căminului cultural.

Scrie în caietul amintit: Sprijinirea sectorului zootehnic cu conferințe, broșuri, schimburi de experiență și popularizarea frunțașilor. În dreptul fiecăreia din aceste măsuri preconizate apare notat și ce anume s-a făcut sau trebuie să se facă.

Deschidem la o altă filă a caietului, intitulată: „Munca cultural-artistică în sprijinul cam-

paniei de vară”. Cărți și broșuri la locul de muncă, organizarea unei foi volante cu apariția bi-săptămînală, organizarea de colective cultural-artistice în cadrul fiecărei brigăzi de muncă cu recitatori, soliști vocali, cititori artistici etc., organizarea de scurte conferințe despre problemele prașitului, a dăunătorilor, probleme privind educația cetățenească, sanitară etc. În dreptul tuturor acestor măsuri apare pe fila caietului o subliniere cu roșu, semn că s-a făcut, semn că va continua să se facă.

Să urmărим acum firul uneiia din aceste acțiuni, organizată cu concursul căminului cultural, și anume popularizarea și stimularea frunțașilor în campania de întreținere a culturilor. E seară. De unde peste zi era aproape pustiu, satul s-a trezit din nou la viață. De undeva se aud sunetele unei trompete pionieresti și zgomot sacadat de toboșari. Iată-i și pe autorii acestei „gălăgii”. Aproape zece copii. Toți cu cravate roșii. Au brațele pline cu flori. Merg ce merg cîntînd și intră apoi direct în ograda lui Ion Stănculescu, unul din frunțașii gospodăriei, care-i privește mirat. Îi oferă flori, îi felicită, îi spun poezii și îi urează s-o țină tot așa mereu. Vecinii frunțașului sîrbătorit au ieșit cu mic cu mare pe la porți. Unii, și în special copiii, s-au îmbulzit în ograda lui Stănculescu. Din Ion n-au rămas decît ochii. Ochii ce par scăldați în roua dimineții.

— Vă mulțumesc copii. Să creșteți marj și să vă bucurați ca mine astăzi...

Itinerariul pionierilor însă nu se oprește aici. Mai sînt și alți frunțași de feliicitat, ca Marin Bucșan, Maria Grigore, Stana Costache, Veta Catană, Marin Voichin și alții.

Iată acum și alt aspect. Nu aflăm de asta dată la căminul cultural. E duminică dimineața și brigada artistică de agitație prezintă un program în premieră. La locul de cînte în programul brigăzii sînt colectivități frunțași în cinstea cărora a fost organizată serbarea. Invitați special pentru această solemnitate, ei stau astăzi în primele rînduri de bănci. La auzul numelor citate se aplaudă zgomotos. Aplauzele însă nu mai conținesc cînd fiecare din acești frunțași este invitat sus pe scenă și cînd directoarea căminului cultural îl felicită călduros, oferindu-i drept omagiu al hărniciei buchete detrandafiri, garoafe și crini.

N. CREANGĂ

LANURI ȘI VISE

Desferecat pămîntul s-a-nvăluit în soare
Ca o imensă orgă în frează și visare,
Și fiecare brazdă îmi pare-o căldă străună
Vibrînd de împlinire sub mina mea stăpînă.

Sub brazdele întoarse sămînța arde vie
Ca un grăunt de soare căzut din galaxie
Și pus ca să rodească cu visele în rînd
Să izbucnească-n lanuri de frumuseți și cînt.

GH. I. CHIRULESCU

Ancheta
noastră

MECANIZARE ȘI MECANIZATORI

Ne răspunde Eroul Muncii Socialiste Nicolae Delcea, director al S.M.T. Circea-Oltenia.

S.M.T. Circea realizează în prezent două obiective la fel de însemnate: lucrările agricole la zi și opera de extindere și modernizare a S.M.T.-ului. S-ar putea spune că acum se scriu cele mai bogate file din viața acestei stațiuni. Iată ce ne relatează despre aceasta însuși tovarășul Delcea, conducătorul unității:

Contribuția S.M.T. la dezvoltarea gospodăriilor colective este astăzi mai mare ca oricând. Avem în raza noastră multe gospodării tinere. Dacă sînt sprijinite în mod serios, ele pot progresa din primul an repede. Că mecanizatorii noștri și-au întezit efortul în această direcție, sub dublul aspect al numărului de hantri executat și al calității lucrărilor, stă mărturie următorul fapt. Într-un singur an, 1962, volumul de lucrări executat pe ogoarele gospodăriilor colective a crescut cu 243 la sută față de 1961. În campania din primăvara aceasta volumul lucrărilor este cu 73 la sută mai mare

ca în primăvara precedentă. E un sait remarcabil. Cum se explică el? Aș porni de la o chestiune de ordin moral. Colectiviștii manifestă azi un interes deosebit pentru mecanizare. Dar asta n-a venit de la sine. Calitatea superioară a lucrărilor executate cu mașinile S.M.T.-ului și producțiile obținute, le-au consolidat pe deplin încrederea. Acum vin singuri și ne solicită mecanizarea a noi suprafețe și culturi. Printre acestea sînt și terenurile în pantă.

Permanentizarea brigăzilor de tractoriști a influențat cel mai mult asupra colaborării cu gospodăriile colective. De la topirea ultimei zăpezi în cîmp pînă la căderea celei dinții, adică atît timp cît tractorul poate sta în brazdă, mecanizatorii își duc traiul în casele de cîmp. Casele de cîmp sînt locuințe în toată regula, cu dormitor, sală de mese, baie, cu bibliotecă și colț sanitar. Ele sînt construite de gospodăriile colective anume pentru tractoriști. E impresionantă grija pe care au avut-o colectiviștii pentru ultimul detaliu de construcție. Ei n-au uitat să facă și fîntini, precum și adăposturi pentru carburanți și lubrifianti. Legătura sufletească tot mai strînsă între mecanizatori și

colectiviștii se întemeiază deopotrivă pe înrudirea dintre ei — toți tractoriștii sînt și colectiviștii — și pe interesul egal față de soarta producției. Azi, mecanizatorii înșiși se interesează de felul cum muncesc colectiviștii. Brigadierul Nicolae Vrăjitoru și pontatorul de brigadă Dumitru Vișan mi-au comunicat că au ajutat personal consiliul de conducere al gospodăriei colective din Bratovoesti făcînd controlul a 200 hectare de culturi. Brigadierul de la S.M.T. și-a cîștigat aici o deplină autoritate. Anul trecut, pe parcele întinse lucrate de brigada lui Vrăjitoru, s-a obținut, în condițiile unei clime aride, o producție de 2700 kg. grâu la hectar. Despre brigadierul N. Preoteasa, care deservește G.A.C. din Țuglui, știu că a atras atenția conducerii gospodăriei că, pe anumite porțiuni cultivate cu prășitoarea, controlul a fost făcut în mod nesatisfăcător. Este vorba aici de mult simț de răspundere, de o nouă conștiință profesională.

Tractoriștii cunosc în amănunt sarcinile de producție ale gospodăriilor colective. Ei știu astfel tot timpul ținta spre care se îndreaptă. La sfaturile S.M.T. ca și în ședințele zilnice cu brigadierii din gospodăriile colective — la care participă neapărat mecanizatorii S.M.T.-ului — dezbaterii împreună căile de realizare a producțiilor prevăzute la culturile de bază.

La S.M.T. se organizează, sistematic, pregătirea tractoriștilor în ale mecanicii. Dar aceiași curs de masă țintește să formeze pe tractoriști și ca agrotehnicieni. În carnetele lor de însemnări înțelnești alături de titluri ca: „Mijloace fizice, mecanice, folosite în tehnica agricolă” altele de genul: „Proprietățile solului”, „Sămînța și semănatul” etc. Dar acțiunea de promovare a principiilor agrotehnicii o desfășurăm, — cu mijloace specifice nouă — și în cadrul gospodăriilor colective. În acest an S.M.T.-ul și-a asumat sarcina să execute, pe loturile demonstrative a 11 gospodării colective, mecanizarea complexă a lucrărilor începînd de la pregătirea terenului pînă la recoltare.

Voi aminti în sfîrșit de sfatul S.M.T., una din principalele forme de sprijin ale gospodăriilor colective în organizarea producției agricole. Consider că o inițiativă bună, luată în colaborare cu conducerea gospodăriilor colective din raza S.M.T.-ului, aceea de a organiza sfatul amintit la gospodăriile cu cea mai bună experiență agricolă. Sfatul ținut la G.A.C. din Mischi le-a comunicat participanților date interesante în legătură cu cultura porumbului. Colectiviștii de aici, care au făcut toate lucrările mecanizate, au scos producții pînă la 3200 kg porumb boabe pe întreaga suprafață cultivată.

Viitorul sfat S.M.T. se va ține la Almaj, gospodărie colectivă cunoscută prin buna calitate a lucrărilor de întreținere executate.

Consider rubrica de față cît se poate de interesantă și aștept cu curiozitate să-și înscrie aici cît mai mulți părerile.

Legarea portaltoilor de viță în piramide la Stațiunea experimentală Argeș.

Brigada a 8-a de tractoriști a S.M.T. Arduș, care deservește gospodăria colectivă din Belciug, raionul Satu-Mare, este gata pentru seceriș.

PUTEREA

Colectivului

Cînd Tokacs văzu că inginerul Ion Nichita se apropie de parcela lui nu se simți prea bine. Deh, ca omul care se știe cu musca pe căciulă, de ceea ce se temea, n-a scăpat. Inginerul pătrunse în fan și dădu nemulțumit din cap.

— Ai prășit numai în capul parcelei, exact ca o nevastă tînără care mătură numai unde vede soacra. Pe-aici te-ai plimbat cu sapa. Trebuie să refaci lucrarea.

— Eu nu muncesc de două ori, se oțări Tokacs.

— Nicî nu-i nevoie de două ori, o dată, dai bine. Uite, și Ioan Lupu care lucrează pe parcela de alături a căzut în același păcat, I-am atras atenția întocmai cum fac acum cu dumneata și a înțeles pînă la urmă că agrotehnica trebuie aplicată conștiincios.

Convins că și el va pricepe, inginerul Nichita a plecat pe alte parcele. Koloman Tokacs însă s-a încăpățînat și n-a mai refăcut lucrarea, cu toate stăruințele șefului de echipă și ale celorlalți tovarăși de muncă din echipă.

A venit și toamna, cînd se numără bobocii. Colectiviștii din Recaş (Timișoara) au obținut recoltă bună de porumb. Printre fruntași se numără și Ioan Lupu care pe lingă cantitatea de porumb pentru zilele muncă a mai primit în cadrul echipei și retribuție suplimentară. Koloman Tokacs a primit, așa cum era și normal, mai puțin, pentru că nu i s-au pontat zilele în care a muncit de mintuală.

Lucrurile însă nu s-au oprit aici. Cînd s-a făcut analiza muncii tuturor, a întregii colective, în adunarea generală, printre altele s-a vorbit și de modul cum a înțeles Tokacs să muncească. Unii au vorbit mai blînd, alții mai aspru. Din cuvintele tuturor răzbătea însă dorința de a-l face pe Tokacs să-și înțeleagă greșeala. După

ședință Vincze Anton, secretarul organizației de partid a gospodăriei, s-a apropiat de Koloman:

— Cum îi, Tokacs?

— Cum să fie, li-i frică c-o să mînc din pita lor, răspunse acesta oțărit.

— Nu cred că asta ai înțeles. Nu se poate să fi înțeles doar atît.

— Am prășit, m-am ostenit, tovarășe Vincze...

Vincze văzu însă frămîntarea lui Tokacs și căută să-l facă să priceapă în ce constă greșeala lui.

— Mda, ia uite aici. Și scoase din buzunar un măr și briceagul. Începu să-l curețe. Dar o dată cu coaja tăia și bucăți mari de miez. — Vezi, de fapt eu am vrut să curăț mărul de coajă. Dar cum am făcut-o? Uite, a rămas mai nimic din el. Cine crezi că pierde? Tot eu, că mînc mai puțin.

— Hei, Vincze baci, mă iei ca pe un copil de școală. Află că undeva, în fundul inimii mele, mi-am dat seama că am greșit, dar nu puteam să strig: „Fraților, am fost un prost!”. Înțelege-mă și dumneata.

— Nici nu trebuie să strigi. Principalul e să înțelegi. Acum du-te și te culcă, om mai vorbi noi.

...De la întimplarea relatată mai sus a trecut o bună bucată de vreme. Tokacs și-a dat seama că cei care îl criticaseră în ședință îi sînt prieteni, că i se întinde o mină tovarășească tocmai pentru a nu-l lăsa să persiste în greșeală.

...Acum e din nou vremea prășirii. Tokacs îl așteaptă pe inginer nu în capul parcelei, ci în mijlocul lanului. Cînd îl vede îi strigă:

— Vino aici, tovarășe Nichita și om mai vorbi.

A. CROITORU

VARIANTA 3-A

Soiul H.D. 206 se întinde pe o suprafață de peste 400 hectare. Plantele viguroase, de un verde închis, fâgăduiesc de pe acum să răsplătească darnic pe cei care în aceste zile le îngrijesc așa cum au învățat la cursurile agrotehnice și la conferințe.

Introducerea acestui soi de porumb în cultura mare de către colectiviștii din Stîngăceua, raionul Strehaia, începe din această primăvară. Recomandarea au primit-o însă ceva mai demult. „E soi de mare productivitate și merge în condițiile pedoclimatice ale raionului, le-au spus specialiștii colectiviștilor. Încercați-l, aplicați regulile agrotehnice și veți vedea rezultatul”. Și cei din Stîngăceua, ajutați de specialiști, l-au încercat. Sarcina organizării unui lot demonstrativ a revenit celor mai pricepuți, care s-au dovedit sîrguincioși la învățătură, nelipsiți de la conferințele ce se țineau la căminul cultural.

Așa a început demonstrația, adevărată școală pe viu. Întrebarea se punea astfel. Cum se comportă soiul acesta în trei ipostaze. Lotul demonstrativ de trei hectare a fost împărțit în tot atîtea parcele. Pe prima, nu s-a aplicat nici un fel de îngrășămint. Pe a doua, o dată cu arătura adîncă, s-au dat 20 tone gunoi de grajd. Iar pe cea de a treia parcelă, pe lingă 20 tone gunoi s-au dat și 300 kg superfosfat și 150 kg azolat de amoniu. Trei hectare, trei variante. Lucrările de însămînțare și întreținere au fost aceleași la toate trei, respectîndu-se regulile agrotehnice indicate.

În toamnă, la recoltare, s-au făcut calculele. Producția medie de porumb pe gospodărie a fost de 1250 kg la hectar (trebuie ținut seama de condițiile vitrege, de secetă). Ce au demonstrat variantele amintite? Să le luăm în ordine: în aceleași condiții de secetă, prima a dat 1600 kg boabe, a doua 2200 kg, iar a treia 3000 kg.

Acum, metodele folosite pe varianta a treia se aplică pe mai mult de 400 de hectare.

În acest an, lotul demonstrativ a fost dat în grija brigăzii înflia, condusă de Ion D. Cojocaru. E o măsură chibzuită. Cei de la înflia s-au dovedit mai buni atît la cursuri cît și la lucrările practice. Printre ei se numără șefa de echipă Sevastița Lupu, Elena Florescu, Ioana Firică, Victor Diaconescu, Constantin Berceanu, Ion Bărbieru și alții. Răspunderea e mare. Pe lotul demonstrativ se încearcă acum și soiul H.D. 101 pentru a se vedea cum se comportă la condițiile pedoclimatice ale comunei și raionului.

Brigada I răspunde și de loturile semincere ale gospodăriei. Aceste lecturi cuprind peste 130 de hectare cu 6 culturi. Scopul e bine cunoscut: asigurarea semintelor de soi și la alte culturi.

CAROL BORA
corespondent

1

Formația de dansuri a căminului cultural din comuna Șeinou, raionul Lehliu.

2

De o frumoasă apreciere s-a bucurat și brigada artistică de agitație a Institutului de cercetări Fundulea.

3

Vasile Lazăr la cavă și Tudor Lazăr la cimpoi — tată și fiu — artiști amatori ai căminului cultural din Brănești, au interpretat cu măiestrie cîntece din folclorul local.

4

Solista vocală Petra Lazăr de la căminul cultural din Brănești interpretînd cîntece populare.

TEXTUL LITERAR, BAZA SPECTACOLULUI DE BRIGADA

Duminică 16 iunie a.c., s-au întrecut la Brănești, în cadrul celui de-al VII-lea Concurs, cele mai bune formații de artiști amatori din raionul Lehliu. Alături de tarafuri, coruri, echipe de dansuri, soliști vocali și instrumentiști, și-au disputat înfișetatea brigăzile artistice de agitație ale căminelor culturale din Șeinou, Belciugatele, Nicolae Bălcescu, Fundulea și comuna gazdă, Brănești.

Toate aceste cinci brigăzi au căutat să ofere spectacole pline de mișcare, dinamice, cu o așezare mai originală a interpretelor în scenă. Au izbutit cel mai bine brigăzile care aveau un text valoros, scris cu fantezie, bine orientat din punct de vedere tematic. Rolul important al textului literar, baza artistică-ideologică a spectacolului de brigadă, a ieșit puternic în evidență și cu acest prilej.

Un spectacol apreciat pentru dinamismul și ritmul său a fost cel prezentat de brigada artistică de agitație a căminului cultural din satul Șeinou, comuna Tămădău. Autoarea textului, profesoara Valeria Picu, este totodată și instructoarea brigăzii. Ea a conceput și redactat programul gândindu-se mereu la punerea în scenă, „văzînd” brigada în mișcare și ferind-o de scheme statice, cum ar fi așezarea invariabilă în linie sau semicer, prin care orice nesiguranță și stîngăcie de interpretare devin mai frapante. Ideea de programului e simplă și frumoasă: pe șantierul școlii noi din sat vine la muncă patriotică tot tineretul. Intreaga acțiune se desfășoară aci. Decorul e simplu și el: un zid de cărămidă ridicat pînă la pervazul ferestrei. Ca recuzită, câteva unelte de

șantier. Tot timpul forfotă. Într-o asemenea ambianță gesturile sînt libere, nesilite. Interpretii se mișcă în voie, replicile sînt convingător. La toate acestea se adaugă certe însușiri literare ale textului. Iată de pildă versurile cu care se începe prezentarea satului Șeinou: „E satul meu și nu pretind anume / Că este cel mai mindru sat din lume / Ba chiar se-aseamănă cu alte sate / Ce stau pe văi și dealuri, prefirate. / Trecutul lui? Sub cizmă de ciocoi / Se înglodase satul în nevoi. / Pălmaș tot omul, casa o colibă / Și toată truda, pentru-o mămăligă...” Viața nouă, realizările colectivităților sînt cîntate în imagini pline de prospețime. Rima e bogată, uneori surprinzătoare, dovedind talent și grijă pentru cuvînt.

Trebuie spus însă că programul rămîne inegal realizat. El trădează pe alocuri grabă, improvizare, făcînd loc versului de umplură, banalității și platitudinii.

Inegal realizat — și de aceea fără să se bucare de succesul pe care l-ar fi putut avea — a fost și programul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din Belciugatele. Membrii acestei brigăzi au trecut (cum spunea cineva din juriu) pe lingă o idee mare, fără a ști să o valorifice pînă la capăt. Programul începe într-un fel antrenant, prezentîndu-se rînd pe rînd diferite vestigii ale trecutului mai mult sau mai puțin îndepărtat: biciul vătafului, o pereche de opinci, un fier de plug rudimentar, o lampă cu petrol etc. Pornind de la aceste obiecte devenite aștăzi piese de muzeu, brigada trece în continuare la înfișarea vieții noi a satului socialist. Dar ritmul spectacolului slăbește

tocmai acum! În text generalitățile și platiutul cel mai talentat interpret nimic.

Un text cu totul de idee unitară (deși intitulat „noi din sat”) și înăd umplură, este cel al agitației a căminului cultural Proza siluit rimată și a acest program. Cîteva tu, industrie locală, boară / Din mașină în tîi / Și să vezi ce mai ce ne dă / El cu cal „...Iar voi fetelor dră N-ați vrea și voi alătur

Concursul vostru — mon Sau o romanță să cînt

Din colectivul de critice de agitație din și cadre didactice cu Desigur că ele nu pot nivelul scăzut al acest face cînte. Colectivul cere mai multă grijă tică a textului pe care- terpreților. Munca de tarea programului nu zultat decît un spectacol

Desfășurarea fazei de concurs Brănești a mult, că prima condi realizarea unui text va cu un bogat conținut c că experiența pozitiv curs va folosi din p

retrăir
tate,
tunci
mare,
oară
pentru
la an
respec
dră?
l-am
desc
Brăil
mic. I
nu pu
m-a f
pe că
buia
trucit
de da
era c
mare
tura
nele
și pă
cadra
blind
care
ginga
Spi
cutar
al M
toți ș
mina
ei n-
nici-
le
răbdă
îindu
lor
tei d
mală
aici.
Băde
și-un
8-a.
binei
duce
sau l
gogi
a ce
copil
șoar
univ
pers
cești
fiec
tr...
de f
nate
mai
de r

...as copilăria de urmă. Uneori numite anumite ocazii, întim de ea și poartă altora crîmpele, a aceeași intensitate care din noi, aște, fie el cît de mare i-a pus prima nină, nu se simte, nu încearcă sfia, amestecată cu mului de la catedre că atunci cînd vățătorul Ion Bă- Insurăței, raionul pentru o clipă vățătorul meu și nici stul de tînăr, dar sentiment. Aproape din noi doi tîntrebări. Și el, înat, poate fiindcă, el care întrebă, el i-a întins o mină. I-am privit stacăprui, sprinceplină de sănătate, ape alb, care-i înun nimb. Avea o proprie oamenilor delicatețe lucruri

...e muncitor frunțas, avânt, artist, Erou, dar toți aceștia, te au trecut prin catedră. Cîți din nga, cîți n-au știut cuvinte, la cîți nu alul a dovedit în toate și dezvăa învățat altele. învățător în Insură-solvit școala norelași an, și-a venit Soția lui, Georgeta învățătoare, și au de mare, în clasa a cesta la clasa I și, astă clasă o va a. Are 42 de elevi, de probleme. Pedaf foarte mult asupra nește personalitatea ci și două de căpuzeci și două de atruzeci și două de e ce vor ajunge a-pășterea profundă a și canalizarea apti- r pe făgașul po- alui aflat în anii tă ce lucruri minublinit învățătorul, și leme ținșase are el care în parte. at — spune Ion Bă-

descu — aveam doi care scriau cu stînga. Pe unul n-am reușit să-l desbăr nici acum. Scrie literele și numerele cu dreapta, dar desenează cu stînga. O fetiță ai cărei părinți nu se prea ocupă de ea, veterană a clasei a-ntîia (trei ani), nu venea la începutul anului la școală și nu învăța. Am căutat să-i dau diverse sarcini: să sune clopoțelul, să aerisească clasa, să șteargă tabla; răspunderea a făcut-o să vină la școală și să învețe. Acum este o elevă bunicică. Un alt copil, tot la început, se intimidă grozav și cînd îl întrebam ceva tăcea ca melcul. Nici acum n-am reușit să-l fac să-și învingă definitiv emotivitatea, totuși a făcut mari pași înainte. Aș vrea să fac o remarcă, după mine foarte importantă: copiii care au trecut pe la grădiniță sînt mult mai bine pregătiți. Cu clasa intii este foarte frumos să lucrezi, dar și nișelș mai greu în sensul că ție, ca învățător, îți trebuie multă, foarte multă răbdare și mai ales tact. După lingură, tocul este a doua unealtă pe

OMUL de la CATEDRA

care o folosește copilul. El trece brusc de la joacă la muncă, de la alintarea părinților la severitatea școlii, și așa cum îl pregătești acum, la început, așa îl ai mai tîrziu.

Imi imaginez din cele povestite de învățător, perioada de început, cînd cerneala și tocul sînt cele mai mari prilejuri de ceartă. „Și-au murdărit mîinile, nasurile, șorțulețele: îți vine să și rizi, dar să-ți și iei lumea în cap; însă trece și asta și vin altele. Copiii se dezvoltă în salturi și fizici, dar și ca intelect. Unii sar deodată peste alții și se ivesc prilejuri de ambiții; trebuie să știi să echilibrezi totul. Apoi sînt perioade în care vin bine pregătiți, în altele mai puțin bine. Astă-iarnă, deși frig, nivelul clasei era destul de ridicat, dar acum, în timpul muncilor agricole, am surprize chiar din partea unor elevi destul de buni și asta din cauză că părinții n-au timp să se ocupe de ei. De aceea, legătura între școală și familie trebuie să fie foarte sudată”.

Și acum un alt element:

Pentru copii contează foarte mult atitudinea învățătorului, în orice im-

prejurare s-ar afla: punctualitatea, cinstea, ținuta.

În privință asta, Ion Bădescu se bucură de multă prețuire. Modestia care-l caracterizează, ținuta corectă, respectul pe care-l dă copiilor cît și oamenilor, fac din el un dascăl adevărat.

— În douăzeci și doi de ani nu m-am dus niciodată tîrziu la școală.

Iată o afirmație care cîntărește greu.

Dar zidurile școlii sînt ne-ncăpătoare pentru munca unui învățător. Afară de vizitele făcute săptămînal copiilor, Ion Bădescu are funcția de secretar în cadrul circumscripției electorale nr. 10. Săptămînal, alegătorii, mai ales în vreme de iarnă, se adună la casa de citit. Aici le aduce cărți de la biblioteca satului, care numără aproape 9 000 de volume. Se citesc reviste, ziare, se discută probleme agro-tehnice. În munca de înfrumusețare a comunei, în această primăvară, a participat la lucrările de aliniere a gardurilor, i-a sfătuit pe cetățeni să-și care gunoiul din curți, au sădit pomi, au făcut șanțuri și trotuare. A stat zile întregi în mijlocul cetățenilor. O altă muncă pe care o are este aceea de președinte al comisiei de împăciuire.

Dar iată și-o preocupare mai intimă a lui Ion Bădescu. Ii place să citească mult și ar vrea să scrie o monografie a Insurățelor. E interesantă originea satului. E destul de tînăr, dar are vreo 2 000 de case. La cîțiva kilometri se află satul „Lacul Rezi”, destul de vechi: o spune și biserița de lemn ce se află acolo. Cu vreo două sute și ceva de ani în urmă, acolo a fost o așezare de ciobani. Dar satul acesta avea puține vetre, Noii însurăței nu mai aveau unde-și face case și-atunci au plecat din sat și au cumpărat vetre aici. În felul acesta a luat naștere „Insurăței”.

Las lui Ion Bădescu plăcerea de-a scrie mai departe această monografie. Deocamdată, la întinerirea acestui sat a luat parte și el. Prin frumusețea, prin curățenia lui, prin mirosul acela de proaspăt, Insurăței își merită numele.

Ne-am despărțit ca doi prieteni, spunîndu-i abia la urmă lui Ion Bădescu că și eu am fost învățător cîndva și tot la a-ntîia. Rîndurile de față sînt un mic omagiu adus omului de la catedră.

ALEXANDRU D. LUNGU

COMBINERUL

Foaie verde captalan
Cin' se leagănă prin lan.
Se leagănă cu combina
Cînd pe lan joacă lumina?
Și iar verde foi de fag
E Gheorghiiță-al meu cel drag.
El îmi umblă cu combina
Cînd pe lan joacă lumina.
Cînd în față li răsar.
Risui e mărgăritar,
Ochii-i de mălasă verde
Mă privesc parcă m-ar pierde.

Cum se uită el la mine
Lanurile-mi par mai pline,
Par mai pline, mai gâlbui
Precum e și părul lui.
Naintăm spornic prin lan
Cînd Gheorghiiță-i la volan,
Sub combină, val vin spîce,
Că o poartă mîini voinice!

Auzit în comuna Tibucani, raionul Tg. Neamț, regiunea Bacău, de IOAN A. PETROAIEI.

PE CÎMP LARG ȘI ÎNFRĂȚIT

La mijlocul cîmpului,
în dogoarea soarelui
și-n bătaia vîntului,
între țarină și cer
șade un salcîm stingher;
către toamnă frunza-și pierde,
primăvara iar e verde;
cîmpu-l larg și e-nfrățit,
nu ca-n vremuri peticit —
cîmpu-i fără de răsură,
holda lui n-are mălură
numai bob și bob curat,
ca aurul strecurat,
cum partidul ne-a-nvățat...
Măi salcîm cu holdă-n jur,
te-aș tăia și nu mă-ndur,
c-ai umbrit pe mama mea,
cînd era cu mine grea.
Ea secera ziua toată
de mijloc încovoltată
și ciocolul nu-l da plată;
pologea pe delulețe
amîi el de tînerete;
și pologea pe vilcele

numai cîntece de jele;
măi salcîm, salcîm de vară,
copăcel cu foaia rară,
cînd bătea ziua spre seară
la tulpina ta rotundă
și la pușintică umbră,
m-a născut măicuța bună
și mi-ai dat frunza cunună.

Astăzi la gospodărie
ne e holda arămie
și de cat în orice parte
pot zări pină departe,
vād doar grîne legănate —
și-n mijlocul grîului,
cununa salcîmului...
Măi salcîm, salcîm văros,
cît pămîntul, crești frumos —
c-ai umbrit pe mama mea,
cînd pe lume m-aducea.

Auzit în comuna Tetoiu, regiunea Oltenia, de ION SOCOL.

Colectiviști plecînd la lucru (pictură ulei)

Hrănirea plantelor cu vitamine

Marea majoritate a vitaminelor sînt produse de plante, care le „furnizează” astfel omului și animalelor. Mai puțin este cunoscut faptul că vitaminele pot fi folosite pentru mărirea productivității plantelor agricole.

S-a observat că atunci cînd există suficiente vitamine în zona din vecinătatea rădăcinilor, plantele dau recolte mai bogate și se îmbunătățește și calitatea produselor. Dacă nu există însă suficiente vitamine și alte substanțe hrănitore (microelemente, antibiotice etc.) planta se piernește și poate chiar să piară.

O întimplare cu orhidee

Orhideele ocupă un loc deosebit în lumea plantelor. Ele te farmecă în egală măsură prin ciudătenia și frumusețea formelor, varietatea extraordinară a culorilor, ca și prin miile de mirosuri pe care le au, de la cel de gardenie, violete și crini, la mirosul frunzelor putrede.

Familia orhideelor numără circa 15.000 de specii răspândite mai ales în regiunile tropicale și subtropicale. Fiecare floare produce o cantitate enormă de semințe mărunte, al căror număr se ridică uneori la sute de mii. Cînd horticultorii au încercat însă să crească flori din aceste semințe, s-au izbit de greutăți de neînviș: după încolțire, plantele se prăpădeau.

Cultivarea orhideelor în condiții artificiale părea imposibilă. Abia după cercetări îndelungate a fost descoperită cauza insuccesului și anume: semințele orhideelor încolțesc numai cînd se fixează pe ele o anumită specie de ciupercă. Aceste ciuperci extrem de mici, care, în primele zile, le servesc drept hrană, secretă vitamina PP. După cit se pare, această vitamină este absolut necesară pentru încolțirea normală a semințelor. Ciupercă producătoare de vitamină PP nu putea însă trăi în orice climă și în orice sol.

S-au înlocuit atunci ciupercile cu... produsul lor, adică vitamina PP. Rădăcinile au absorbit această vitamină introdusă în sol și planta a asimilat-o minunat. Consecința a fost că orhideele au început să fie cultivate în cele mai diferite locuri de pe globul pămîntesc.

„Băi” cu vitamine

Hrănirea cu vitamine a plantelor cultivate, așa cum au arătat experiențele, dă rezultate minunate. Bunăoară, vitamina B₁, adăugată în medii nutritive sintetice, exercită o puternică acțiune stimulatorie asupra creșterii rădăcinilor izolate ale multor plante. Această acțiune crește mult dacă în mediul nutritiv se adaugă, o dată cu vitamina B₁, și alte vitamine, de exemplu vitamina B₆.

Prin îmbibarea semințelor cu o soluție apoasă de vitamine, înainte de semănat, se stimulează germinarea semințelor și creșterea plantelor, ceea ce duce la sporirea recoltei. Experiențele au arătat că la sflecla de zahăr sporul ajunge pînă la 23 la sută, la varză pînă la 26 la sută, iar la porumb pînă la 36 la sută.

Rezultate foarte bune a dat și tratarea cu vitamine a altor semințe. Astfel, efectuarea unei „băi” cu vitamină PP la semințele de bumbac, lasole etc., înainte de semă-

nat, contribuie la o dezvoltare mai intensă a rădăcinilor și a părților subterane ale plantei. Tratamentul cu vitamine a semințelor de morcov mărește recolta cu aproximativ 30 la sută.

Hrănirea cu vitamine se poate face și în timpul creșterii plantelor. Pentru „alimentarea” cu vitamine a plantelor se folosesc numai vitamine care se dizolvă ușor în apă, ca și vitamina B₁, B₂, B₆, PP și H.

Adausuri de „materii prime” în mediul nutritiv

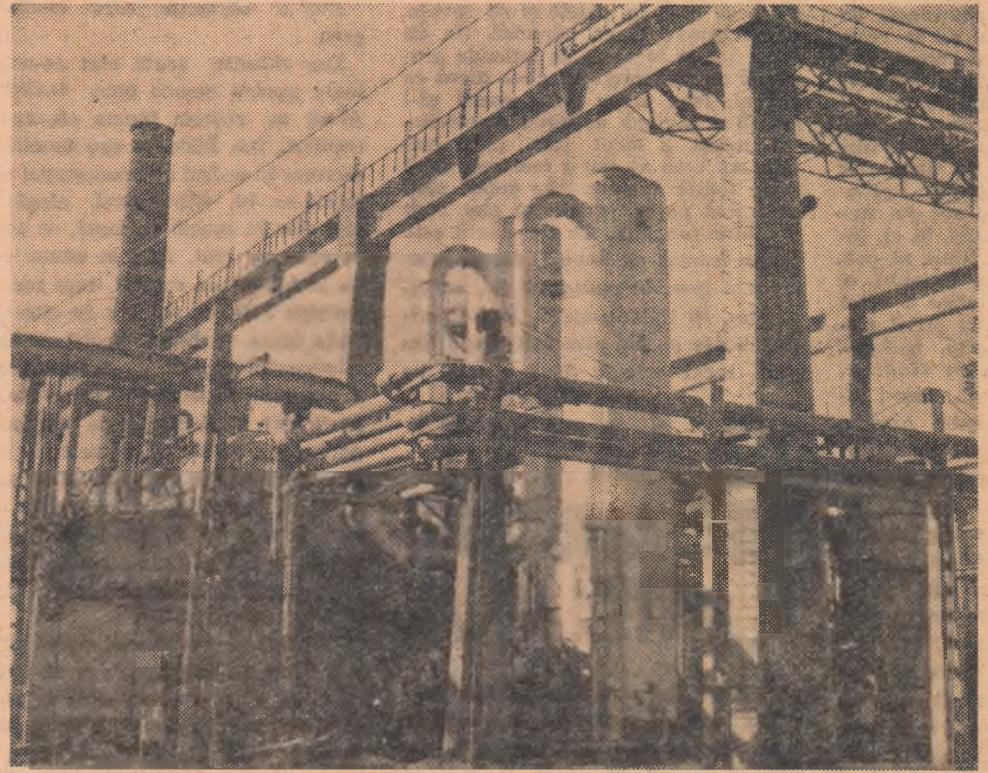
La unele specii utile de plante inferioare, care sintetizează anumite vitamine, se poate intensifica acest proces prin adăugarea „materiilor prime” în mediul nutritiv. Astfel la unele specii de drojdie se intensifică mult sinteza vitaminei B₁, prin introducerea în mediul nutritiv a unor substanțe relativ ieftine, care formează materia primă pentru producerea vitaminei. Prin acest procedeu se fabrică drojdia de panificație, îmbogățită cu vitamina B₁.

Drojdia de bere este capabilă nu numai să sintetizeze vitamina B₁, dar să o și acumuleze din mediul ambiant. Introducerea artificială a vitaminelor B₁ într-un mediu cu drojdie în fermentație, duce la concentrarea masivă a acestora în substanța uscată a drojdiei.

Și alte microorganisme pot fi stimulate să sintetizeze mari cantități de vitamine. Vitaminele B₆ și B₁₂ se obțin în mari cantități din microbi. Așa este cazul unei ciuperci de tipul levurilor, care cultivată într-un mediu special, poate ajunge să secrete vitamina B₆ într-o cantitate de trei ori mai mare decît propria sa greutate.

Iată numai cîteva aspecte ale importanței vitaminelor în viața plantelor. Este de așteptat ca în viitor folosirea vitaminelor, pe scară largă, în cultivarea plantelor să dea rezultate interesante pentru practica agricolă.

Dr. E.M. ROMAN

MATERIALE PLASTICE ÎN AGRICULTURĂ

Aproape că nu există astăzi sector în care materialele plastice să nu-și spună cuvîntul. Datorită multiplelor calități pe care le au, ele pătrund tot mai mult și în agricultură.

Pentru acest sector în țara noastră s-au construit sere, unde locul sticlei l-au luat foliile de polietilenă care asigură o bună izolare termică, permițînd totodată pătrunderea luminii și dezvoltarea în bune condiții a plantelor.

Specialiștii noștri au construit cinci tipuri de sere din material plastic cu o suprafață de 2.700 m.p. și două sere cu o suprafață de 400 m.p. Să ne oprim la una din aceste sere, construite la întreprinderea „Anticoroziv” din București. Legume, flori stau frumos înmănuite, ferite de timpul rece de afară doar prin foaia din material plastic prin care lumina se revărsă din plin.

Serele din material plastic, care au un preț scăzut la jumătate față de cele din sticlă, sînt montate pe forme de metal sau pe schele din lemn sau din beton. O bună ventilație asigură primirea aerului în seră. Aici tomatele se coc cu două-trei săptămîni înaintea celor așezate în aer liber. De minune le prieste în serele de material plastic garoafelor și crizantemelor tîrziu.

Se extinde tot mai mult în țara noastră folosirea materialelor plastice la protejarea culturilor de legume timpurii. Suprafețe tot mai întinse cultivate cu salată verde, dovlecei, castraveți, ridichi sînt acoperite cu folii de polietilenă. De remarcă că o astfel de protecție nu implică nici un fel de construcție, este ieftină și se poate transporta cu ușurință. Adăposturile de acest fel pot fi folosite cu rezultate bune pentru toate culturile de legume timpurii precum și la culturile

tomatelor, ardeilor, vinetelor și a fasolei de toamnă. Foile de material plastic feresc culturile de eventuale înghețuri ușoare pînă la minus 4 grade C — sau brume, permițînd plantarea răsadurilor cu 15—20 zile mai înainte.

În ultimul timp materialele plastice sînt tot mai folosite în viticultură. Aici butașii de vișdin pepiniere sînt acoperiți cu folii de polietilenă. În acest fel se grăbește formarea rădăcinilor. Totodată se reduc cheltuielile de exploatare, micșorîndu-se numărul prașilelor și al udărilor necesare.

Industria noastră chimică pune la dispoziția agriculturii cantități tot mai însemnate de țevi din clorură de polivinil dur, îmbinate cu ajutorul unor cuplaje. Acestea înlocuiesc țevile metalice folosite în instalațiile de irigație prin aspersiune. Colectivele Fabricii de mase plastice București și întreprinderii „Anticoroziv” realizează țevi din PCV dur, de o calitate superioară și cuplaje îmbunătățite.

Pentru domeniul zootehnic, din materiale plastice se confecționează instalații pentru alimentare cu apă. Prelate pentru acoperirea silozurilor de furaje. S-au realizat, de asemenea, sisteme pentru mulsul vacilor etc.

Un rod recent al colaborării dintre colectivele Fabricii de mase plastice și Uzinei de pompe și mașini agricole, ambele din București, este realizarea primului tip de disc din material plastic — relon — pentru mașinile de semănat porumb, care înlocuiește vechiul disc din fontă.

S. SIGARTĂU

În laboratorul de chimie de la Institutul Central de Cercetări Agricole din Capitală, cercetătoarea Rodica Drocan efectuează analiza ierbicidului românesc.

CURIOSITĂȚI

UN MONSTRU DIN LUMEA VEGETALĂ

Din botanică se cunosc cîteva plante carnivore mici, care se hrănesc cu insecte. În America de Nord s-a descoperit însă o uriașă plantă carnivoră.

Doi botaniști care strîngeau plante într-o mlaștină, la o depărtare de 60 kilometri de orașul New Orleans, au ajuns într-o zi la o insulă unde observară o plantă ciudată, de culoare cenușie, care semăna cu un palmier.

Unul din botaniști se apropie să culegă niște flori galbene care se găseau în apropierea plantei. Cînd se aplecă, simți însă că e apucat de un fel de liană, care, întocmai ca tentaculele unei caracatițe, porneau de la trunchiul copacului. Botanistul a vrut să dea la o parte lianele, dar mare-i fu spaima cînd simți în mîinile sale o carne băloasă, mîdăcioasă și nervoasă totodată, care se contracta ca mușchii unui animal fantastic și-l trăgea spre deschizătura roșatică, în formă de pilule, pe care o zărise în virful trunchiului.

Curînd se simți strîns tare de fiuroasele tentacule și, neputînd face nici o mișcare, începu să strige după ajutor. Prietenul lui vezi în fugă și încercă să reteze lianele cu un topor, dar curînd planta ciudată îi apucă și lui un picior. Pe măsură ce toporul reteza o tentaculă, altele se aplecau și se lipeau de el ca niște lipitori. Abia după ce cel de al doilea botanist îndreptă lovitura de topor direct asupra trunchiului și îl despici la mijloc, monstrul își mai domoli înclăștrare și oamenii izbuciră să se elibereze.

În timp ce botaniștii luptau pentru a se elibera, ei văzură cum niște iepuri și niște veverițe care treceau prin apropiere erau apucați de tentacule și aruncați în deschizătura de la virful copacului unde erau repede mistuiți.

Din toată lumea

Apropiatele tratative la nivel ridicat de la Moscova, unde reprezentanții U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii vor discuta problema cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară, prilejuiesc o vie activitate internațională. După cum se știe, președintele S.U.A., Kennedy, a ținut o cuvântare la universitatea din Washington, declarând, printre altele, că în secolul nostru „războiul total nu are nici un sens”, că „pacea nu trebuie să fie neapărat irealizabilă, iar războiul nu trebuie să fie neapărat inevitabil” și altele. Arătând că în ansamblu discursul lui Kennedy produce o impresie pozitivă, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., într-un interviu acordat ziarelor „Pravda” și „Izvestia” relevă prăpastia existentă între vorbele și faptele guvernanților americani. Refuzul acestora de a încheia Tratatul de pace german, menținerea și extinderea bazelor militare americane pe teritoriul străine, respingerea propunerilor sovietice menite să ducă la destindere, la încetarea experiențelor nucleare și întârzierea dezarmării, și alte asemenea atitudini sînt în contradicție flagrantă cu declarația lui Kennedy și arată, după cum subliniază N. S. Hrușciov, că... „lipsește dorința puterilor occidentale de a accepta un acord și de a renunța la jocul de-a tratativele”.

Aceste fapte sînt contrarii intereselor popoarelor. Într-o scrisoare a Comitetului englez pentru apărarea păcii, adresată pre-

Bugetul militar al F. Germane pe anul 1964 trebuie să crească cu încă 3,5 miliarde mărci în comparație cu anul în curs și să ajungă la 22 miliarde de mărci. (Ziarele)

REVANȘARDUL: — Hei, cetățene, am nevoie de mai multe trepte!... Desen de V. TIMOC

AGENDA INTERNAȚIONALĂ • AGENDA

ședinței Kennedy, se atrage atenția delegației americane la tratativele de la Moscova că numai întreprinzînd măsuri reale se va putea ajunge la un acord.

În cadrul ședinței de vineri, 14 iunie, a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Române, a scos în evidență necesitatea creării de zone denuclearizate în diferite regiuni ale globului. Reprezentantul român a amintit și propunerile guvernului țării noastre adresate guvernelor țărilor balcanice și care preconizează transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, fără arme nucleare și rachete. George Macovescu a criticat poziția reprezentanților occidentali care își ascund opoziția față de crearea unor zone denuclearizate în dosul unor „argumente” a căror inconsistență este evidentă.

Irakul este în ultima vreme arena unor crunte represiuni împotriva forțelor progresiste, împotriva tuturor celor ce ridică un protest cit de timid la adresa guvernului. Recent au fost condamnate la moarte trei reprezentante ale Ligii femeilor irakiene. Populația kurdă din nordul Irakului, care luptă pentru drepturile ei legale, este supusă la un adevărat masacru. Guvernul irakian a aruncat în luptă împotriva partizanilor kurzi 45 000 de soldați, tancuri și aviație. Satele sînt bombardate și mitraliate, femeile și copiii găsiți în sate sînt masacrați. Comandanții unităților militare au fost învestiți cu dreptul de a crea tribunale militare de campanie, care dau sentințe ce sînt executate pe loc. El Barzani, lider al populației kurde, a declarat că armata irakiană a distruș 21 de sate kurde prin bombardamente aeriene, ucigînd zeci de femei și copii. În provincia Mossul așa numita gardă națională irakiană a incendiat mai multe sate aparținînd kurzilor.

Știrile venite din Spania informează asupra întefirii sîngerosei terori fasciste împotriva patrioților. După uciderea mișlească a lui Julian Grimau, fasciștii spanioli își fac noi planuri criminale. Asociația Internațională a Juriștilor Democrați a publicat la Paris o declarație în care își exprimă îngrijorarea în legătură cu situația din Spania. Toate organizațiile naționale ale juriștilor și toți juriștii care luptă pentru respectarea drepturilor omului, sînt chemați să-și exprime protestul împotriva samavolnicilor. Asociația Internațională a Juriștilor Democrați atrage în mod special atenția asupra situației primejdioase în care se află democratul spaniol Ramon Ormazabal, transferat de la închisoarea Burgos la închisoarea Carabanchel, acolo unde a fost executat și Julian Grimau.

AL V-LEA CONGRES MONDIAL AL FEMEILOR

Capitala Uniunii Sovietice va găzdui peste cîteva zile — la 24 iunie — al V-lea Congres Mondial al Femeilor. Participante din 30 de țări din Europa, 32 de țări din Africa, peste 20 de țări din Asia și peste 20 de țări de pe continentul american vor dezbate la Moscova o seamă de probleme pentru a căror rezolvare militează și mișcarea democratică internațională a femeilor: problema păcii, a dezarmării, independenței naționale, egalității femeii în societate și familie, educării și instruirii copiilor și tineretului, încadrarea tineretului în viața socială și altele.

Cu pielea albă, neagră sau galbenă, locuind în țări calde sau în vecinătatea ghețurilor ce nu se topesc niciodată, vorbind graluri diferite, toate femeile din lume doresc să-și vadă familiile fericite, viitorul celor dragi asigurat, luminos, fără umbra amenințătoare a războiului. Femeile care dau naștere vieții, vor să aperse viața împotriva morții atomice. Fiicele tuturor continentelor știu că cea mai arzătoare sarcină a epocii noastre este lupta pentru pace, pentru dezarmare generală și totală, pentru prietenie între popoare și, prin lupta lor ele aduc o valoroasă contribuție la rezolvarea problemelor politice și sociale ale epocii noastre. Federația Democrată Internațională a Femeilor (F.D.I.F.) care reunește 200 milioane de femei din aproape 100 de țări adaugă, prin convocarea Congresului de la Moscova, o nouă și prețioasă inițiativă activității sale, puse în slujba întăririi unității femeilor din lumea întreagă, în lupta pentru realizarea nobilelor țeluri ale păcii și progresului.

Pregătirea Congresului a relevat că femeile înțeleg răspunderea pe care o poartă pentru soarta lumii. În întreaga lume ele au organizat mitinguri și conferințe, marșuri ale păcii și procesiuni cu torțe, demonstrații ale mamelor și întilniri internaționale și naționale rodnice, au editat zeci și sute de ilustrate și manifeste, au militat și militează cu însuflețire în rîndul mișcării mondiale pentru pace.

Femeile din patria noastră întîmpină Congresul de la Moscova înscriindu-și adevărată la țelurile ce animă mișcarea mondială a femeilor pe răboiul succeselor în muncă. Ele sînt conștiente că aducîndu-și contribuția la opera măreață pe care o îndeplinește întregul nostru popor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră, contribuie implicit la apărarea păcii în lume. La forumul de la Moscova delegatele femeilor din țara noastră vor transmite congresului voința fermă a milioanei de femei din Republica Populară Română de a lupta fără preget, alături de femeile din întreaga lume, pentru pace, pentru progres social.

Uși „închise” și drumuri deschise

În ultima vreme au început să apară la intrările unor localități publice din Republica Federală Germană inscripții ciudate: „Intrarea italienilor interzisă”.

Oamenii au făcut o legătură strînsă între acest soi de anunțuri și faptul că în organele conducătoare ale R. F. Germane (chiar și în guvern!) lucrează nestingheriți foști hitleriști, în ale căror vederi și practici intră discriminarea rasială, disprețul față de alte popoare. Că nazismul cu toate apăsătorile lui este în plină renaștere în Germania Federală nu e de mult un secret pentru nimeni. Dar de ce, tocmai acum, e interzisă „intrarea italienilor” în berării, în restaurante sau în alte locuri publice?

Se știe că în Germania apuseană se află un număr însemnat de muncitori italieni cărora în țara lor actualului regim nu le poate asigura de lucru. Și iată că în Italia s-a întîmplat un lucru neașteptat și... nedorit de reacțiunea internațională: la recente alegeri parlamentare, Partidul Comunist Italian a întrunit aproximativ un sfert din voturi! Asta înseamnă că fiecare al patrulea italian și-a dat votul lui comunistilor. Asta înseamnă că în Italia s-a petrecut o serioasă deplasare spre stînga. În ce privește pe muncitorii italieni din R. F. Germană, aceștia s-au întors în patrie în timpul alegerilor, special pentru a-și exercita dreptul la vot. Si cei mai mulți n-au făcut un secret pentru

nimeni din faptul că au votat cu comunistii...

Așadar, reacțiunea încerca să „interzică” nu atît intrarea italienilor, cît intrarea comunistilor... Poți lipsi pe ușa unei berării afise ridicole, dar nu poți opri avîntul mișcării de stînga în Europa occidentală. Ziarul american „New York Times” scria cu amărăciune: „Este descurajant pentru imperialiști, bineînțeles — n. n.) să constată că mișcarea comunistă italiană constituie mai mult decît oricînd o provocare — dar aceasta este situația...”

În adevăr aceasta este situația! Poporul italian vede în victoria comunistilor tocmai un factor de încurajare în lupta sa pentru o schimbare a actualei stări de lucruri din țară. Tocmai cînd guvernul dă lovitură după lovitură nivelului de trai al maselor, 8 milioane de italieni votează cu comunistii, al căror program prevede desființarea exploatării și a orînduirii care împarte lumea „în mizeri și bogați”. Tocmai cînd guvernul încearcă să tulbure liniștea mărilor care scaldă Italia, prin aducerea submarinelor americane prevăzute cu rachete, a patra parte din oamenii maturi al țării votează cu comunistii, al căror program îl constituie o politică de pace și îndepărtarea de pe cerul Italiei a primejdiei războiului atomic.

De ce sînt oare „provocați” dușmanii socialismului și păcii? Ei înțeleg foarte bine că nu e vorba numai de Italia. Cele aproape 8 milioane de voturi date în această țară sece-

rei și ciocanului reprezintă o urcare bruscă a febrei de care suferă regimurile burgheze din apusul Europei. Victoria comunistilor italieni a adus aminte de alegerile care au avut loc anul trecut în Franța, cînd comunistii au întrunit 4 milioane de voturi, reușind să-și sporească de patru ori numărul deputaților în parlament; Italia a adus aminte și de mica Olandă, unde la ultimele alegeri Partidul Comunist a cîștigat un plus de 30 000 de voturi, reușind să mai cucerească un loc în parlament. După alegerile din Italia, multe partide — fățiș anticomuniste din apus — încep să-și revizuiască atitudinea. La recentul Congres al Partidului Socialist Francez, de pildă, Guy Mollet, reales secretar general al acestui partid a declarat că recunoaște „necesitatea unui dialog cu comunistii”.

Un dialog cu comunistii din Italia, Franța și din alte țări apusene e un dialog care deschide perspectiva închegării unor puternice alianțe de stînga, ceea ce nu poate fi decît în interesul oamenilor muncii din aceste țări, în interesul socialismului și al păcii.

Furioși pe ceea ce un ziarist american a denumit în titlul unui articol „Reînvierea comunismului occidental”, unii pot „să interzică” intrarea comunistilor într-un loc sau altul. Dar drumul acestora spre inimile a milioane și milioane de oameni se deschide din ce în ce mai larg!

RADU ȚULESCU

VOINICI

Intr-o zi, pe la chindie,
Cițiva saci din magazine
Discutau pe limba lor
(E și-un grai al sacilor!)
Despre o problemă care
Il durea pe fiecare.

— Dragi firtați, de felul meu,
Mi se spune că-s sac greu
Și că pot să duc în mine
Vreo cinci duble și mai bine!...

Altul spuse: — Din păcate,
Ți-ai pierdut din „greutate”:
Nu știi bine ce-al pătit
Însă ești cam găurit
Și socot că te mai țin
Băierile prea puțin.

— Ia priviți la ăsta rupt,
S-a-ngruntat cel întrerupt,
Parc-ar fi mai breaz!?!... S-o crezi!
Găuri ai și tu, nu vezi?
Ni-i aceeași supărarea:
O să-nceapă recoltarea
Iar noi stăm aici uitați,
Găuriți și aruncați!...

Dar pe vorbărețul sac
Il și înțepă un ac —
Căci veni ră două fete
Să il coasă pe-ndelete
Ca să fie și el mine
Buni și zdraveni pentru grine.

Iar acum la recoltare,
S-o întrece fiecare
Să înghită griu din plin
Fiindcă... băierile-l țin.

ION RUȘ

FOTBAL
PE
PLOAIE

— Dragul meu, ai fost formidabil!
Lasă-mă să te pup!
— Da, dar fii atentă să nu mă min-
jești cu ruj...

Desen de AL. CLENCIU

Cercetînd stadiul de coacere la
secară...

— Și doar ți-am spus să nu intrăm
prea adînc în lan, că ne rătăcim!

Cînd deratizarea magaziei se
face de mîntuială...

— A murit din pricina deratizării?
— Aș! De bătrînețe!...

Desene de T. PALI

NOUA
RECOLTĂ...

...În întîmpina-
rea celor har-
nici

Desen de
V. VASILIU

P A S T E L

Printre norii ca de vată
Ghemuți pe-a zării dungă,
Soarele în zori și-arată
Cîte-un vîrt de rază lungă.

Doatme Făt-Frumos, porumbul,
În lumina asta nouă
Și pe frunzele ca plumbul
Rid mărgelă mică de rouă.

Griul aspru la mustață
Face semne, parcă cheamă,
Arcuind în dimineață
Spicul galben, de aramă,

Și pe-nlînsele ogoare,
Rinduite ca pe bandă,
Vin combinate lucitoare
Apărute la comandă.

Toți porumbii își ridică
Moșurile lor ca spuma
Să privească bine (cică!)
Și... s-anunțe de pe-acuma

Camioanele-nărcate,
Ce spre sat abia mai urcă:
— E-he-hei, la loamnă, frate,
Veți avea cu noi de iurcă!

STELIAN FILIP

CU HAZ ȘI TÎLC

P entru a vă convinge ce înseamnă slugărnicia, e suficient să-l cunoașteți pe Ion Lipeanu, de patruzeci și șase de ani, ajutor contabil la o gospodărie de stat. Biroul în care lucrează Lipeanu este lipit de-al directorului, iar această vecinătate îl tulbură la culme pe ajutorul contabil. Directorul este nou, „Ce fel de om o fi?” — se întreabă Lipeanu.

Astăzi, e foarte emoționat și controlează cu severitatea sa proverbială trusa personală: ață, ace (dacă se rupe vreun nasture de la haina directorului?), piramidon, aspirină, antinevralgic, perie de haine, țigări (dacă rămîne șeful fără țigări?!)... Aici se incurcă: oare noul director fumează?

Ce fel de țigări fumează? Își procură de aceea și țigări cu filtru și fără filtru, în timp ce gîndul acela îl sfredelește pătrunzător: „Ce fel de om o fi șeful? Ce i-o fi plăcînd mai mult? De-aș putea afla...”

Directorul intră zîmbitor, se oprește în treacăt lingă buchetul așezat cu atît dichis pe birou de către Lipeanu, apoi hotărăște:

— Duceți florile la club!

Lipeanu se simte direct insultat și privește cum omul de serviciu se retrage cu buchetul, învins ca ultimul ostaș din Cartagina asediată. Zilele următoare confirmă definitiv prăbușirea întregului său sistem ofensiv. „Ciudat om! Nu te lasă să-i ții paltonul. Are prostul obicei de a-și aprinde singur țigările! Își ascute singur creioanele! Nu-l doare capul, să-i pot oferi măcar un antinevralgic! Totuși, trebuie să existe undeva un loc vulnerabil... Am eu ac de cojocul lui!”

Odată, vine cu noaptea în cap la birou. Controlează în mod minuțios sugativele, scrumierele, covoarele și... iată „locul vulnerabil”... Da, lingă ușa de la intrare, o armă de vînătoare... Punctul nevralgic a fost descoperit: șefului îi place vînatul!

Lipeanu își spune cu satisfacție:

„De mine, mă fac vînător! Oh, de-aș putea să-i procur un prepelicar, un ogar mai arătos... De-aș avea o blană de lup sau măcar de veveriță, un porumbel sălbatic împaiat, ar fi de efect aici în birou... Dar niște coarne de cerb sau o blană de mistreț!” Un amănunt salvator îi stoarce deodată lacrimi de bucurie: a observat pe arma de vînătoare o mică pată de rugină... Dar fie ea mare sau mică, pata de rugină tot pată rămîne, mai ales pe arma directorului...

— Ciții... Lemn de brad... Vaselină... Repede! — strigă Lipeanu omului de serviciu.

— Să vă ajut? — întreabă acesta.

— Nu! Mulțumesc! Vezi-ți de treabă! („Nu, nu împart gloria cu nimeni. Ce-o să zică șeful cînd va deschide ușa și va vedea că-i curăț arma?”)

După un timp, aude claxonul mașinii directorului. O căldură moleșitoare îi cuprinde tot corpul. Se bles-temă în gînd că nu s-a hotărît mai demult să devină și el vînător... Dar nu-i timpul pierdut...

În sfîrșit, ușa se deschide și în prag apare directorul în persoană. Privește mirat. Lipeanu tresare de plăcere, surprinderea arborată cunoscîndu-se de la o poștă că e falsă.

— Ce faci aici, tovarășe?

Lipeanu meditează: „Hm, face parte din categoria șefilor care-ți vorbesc tăios, sever, dar te propun în capul listei la primă sau la avansare”. Răspunde radios, cu emoția nestăpînită:

— Curăț arma de vînătoare!

— Acuma?

— Avea o pată de rugină...

— Ești vînător? întreabă rece șeful.

— Din tată-n fiu... Fără vînătoare

n-aș putea să respir... Cunosoc niște locuri superbe unde se adună cerbii, mistreții...

— Toate acestea te privesc personal. Pe viitor, să știi că

aici e cabinet de lucru și nu sală de vînătoare.

Lipeanu simte că-i fuge pămîntul de sub picioare.

— Nu... Nu e arma mea... Am crezut...

În acest timp, ușa se deschide și în prag apare Stavrance, șoferul, care asistă vinovat la scenă:

— Mă iertați, tovarășe director, arma mea. Am lăsat-o aici cînd am plecat cu mașina după dumneavoastră... Vreau s-o repar...

Lipeanu simte că arma pe care o ține în mînă cîntărește cîteva zeci de tone și se miră cu cită ușurință i-o smulge Stavrance.

— Ce-ați făcut, tovarășe Lipeanu? Ați dat lustru și pe țeava care era bromată!

Dar Lipeanu nu mai e în stare să priceapă nimic și caută să se strecoare ca un vînător încolțit...

NICOLAE TAUTU

TRANDAFIRUL ȘI URZICA

Președinte-ntr-o grădină
De miresme toată plină,
Fu ales un trandafir.
Dar pe dată, o urzică
Cu pretenții se ridică:
— S-a uitat vād, și mă mir,
Cam și eu la țepi ciți vrei.
Ia priviți-mă, vedeți?
Cum de nu v-a dat prin minte
Să m-alegeți președinte?
Cu-așa țepi nu mi-e rușine:
Eu pot înțepa pe-orcine!

Zîmbitoare, o lălea
Glăsul atunci așa:
— Urzicuțo, nu-i cum zici
Tu, din margine de drum,
Căci el face și parfum,
Pe cînd tu, numai... bășici!

ELENA POPESCU

Cercul literar „Filimon Sirbu”
Constanța

ÎN CRIZĂ DE TIMP

— Tovarășe arbitru, în gălăgia asta eu nu pot să gîndesc!!!